

en lignende Reform, at der gives Indberetning om disse Togforsinkelser. Der er dog en Mulighed for, at Personalet da vil tage noget mere alvorligt paa det.

Jeg vil tillade mig at anbefale et Andragende, som ved mig er indbragt her til Rigsdagen fra Portør C. Lassen i Sindal. Han er svagelig, er paa en Maade kommet til Skade og faar en mindre Pension; men han mener sig berettiget til at blive pensioneret efter § 29 i Loven om Statbanernes Ordning. Han har tidligere haft nogen Rheumatisme; men det har nu fortaget sig, længe før han fik den omtalte Skade. En Gang i 1906 skulde han bære en Sæk Mel paa Ryggen, og siden den Tid har han haft Smerter i Ryg og Lænd, dog ikke anderledes, end at han kunde udføre sit Arbejde. Smerterne tog imidlertid meget stærkt til, da han den 31. Marts 1914 fik en Kasse fersk Kød paa ca. 300 kg ned over sig. Da fik han Knæk i Lænden, men fortsatte dog sit Arbejde, om end under store Smerter, indtil han 4. Dage efter fik et nyt Knæk ved at køre en Kasse Fajance ud af en Pakvogn. Han maatte da søge Læge. Nu var Hjertet som Følge af de stærke Smerter i Ryggen og Lænden i stærkt Oprør, og Lægen skrev da, at han havde en Hjertesygdom. Han gik saa hjem og til Sengs, men led af voldsomme Smerter i Ryggen, og næste Dag tilkaldte han Lægen igen, og først da kom han under Lægebehandling for Smerterne i Ryggen. Siden har han været arbejdsudygtig og har lidt meget store Smerter, og han har meget liden Udsigt til at komme sig. Der er ingen Tvivl om, at han har paadraget sig disse Svækkelser ved disse forskellige Uheld, og det bevidnes af hans Arbejdskammerater. Den første Lægeerklæring, der har været lagt til Grund, mener jeg er forkert og hviler paa en fejl Diagnose. Der er da ogsaa andre Erklæringer fra Overlægen ved Sygehuset i Hjørring og fra den samme Læge, og som sagt, Erklæringer fra hans Arbejdskammerater om, at de er sikre paa, at hans Skade stammer fra visse bestemte Uheld, som har truffet ham i Statsbanernes Tjeneste. Naar han har fortsat sit Arbejde saa længe til Trods for, at han havde paadraget sig disse Skader, saa ligger det nærmest i, at han er et ualmindelig pligttopfyldende Menneske. Som Følge deraf synes jeg ogsaa, der er Grund til, at der tages Hensyn til hans Andragende, og jeg vil anbefale dette til den høje Regerings og til det høje Tings Velvillie.

Saa vil jeg nævne et Par militære Af-færer. Det ærede Medlem fra Thisted

(Munk-Poulsen) har her i Salen omtalt en Soldat, Thorvald Petersen, der afgik ved Døden under sin Tjeneste som Følge af Lungebetændelse, og som maatte gøre Tjeneste næsten lige indtil han døde. Denne Mand var bosiddende i min Valgkreds, og jeg kan give den Fremstilling, som det ærede Medlem fra Thisted gav, min Tilslutning. Det ærede Medlem var en Ven af den afdøde og har derfor følt sig kaldet til at fremdrage dette Tilfælde her. Det forekommer mig, at der maa have været noget galt ved Behandlingen af denne Sag. Den højttærede Forsvarsminister oplyste i Formiddagsmødet, at Lægen ved den første Undersøgelse havde konstateret en Lungeudvidelse, og at han havde sagt til Manden, at hvis han følte sig generet deraf, skulde han melde sig til Afdelingen. Men efter hvad det ærede Medlem fra Thisted oplyste, er Manden senere 3 Gange under Øvelserne traadt ud af Geledet, fordi han ikke kunde følge Afdelingen, men hver Gang er han beordret ind i Geledet igen. Det forekommer mig, at der her er et Punkt, der trænger til nærmere Undersøgelse, og jeg vil henstille til den højttærede Forsvarsminister at søge at trænge helt til Bunds i denne Sag.

Dernæst vil jeg nævne, at der i Frederikshavn har været det, man kalder en Militærrevolte. Der var en Soldat, der ved Visitationen befandtes at være beruset. Han blev saa anmodet om at gaa til Sengs, idet de andre var gaaet til Ro; men trods gentagne Henstillinger nægtede han at gøre dette. Han blev saa ført i Arrest, og dette førte til, at Mandskabet paa Kaserne samledes og sendte Bud til en anden Kaserne, hvis Mandskab ogsaa mødte, og de rykkede saa ud og lavede Gadetu-mult. De forlangte at faa Manden ud af Arresten og nægtede paa Kaptajnens første Henstilling at gaa hjem. Det var i og for sig en meget alvorlig Sag, og den medførte, at en Mængde Folk blev straffet, dog maa jeg sige, at der gennemgaaende er blevet taget mildt paa Sagen. Der er imidlertid noget, som ligger bag ved denne Sag, og som maaske noget mere forklarer, at Forholdet er blevet saa grelt, som det er blevet. Der findes i Frederikshavn en Aflægger af det fra Aalborg udgaaende socialdemokratiske Blad. Denne Aflægger har ikke særlig mange Abonnenter, men des ivrigere er Redaktøren for at henlede Opmærksomheden paa Bladet og dets Virksomhed, og han har stadig søgt at lave Militæraf-færer og har næsten daglig skrevet i Bladet om